

Mødet fortsattes Kl. 14.¹⁵.

Forhandlingerne genoptoges.

Christmas Møller: Den Betænkning, der her til anden Behandling af Forslag til Lov, om Landbrugets Gældsforhold er afgivet, er jo, som ærede Medlemmer vil vide, en af de mest omfattende Betænkninger, som nogen Sinde er afgivet fra Oppositionspartiernes Side. Man kan ikke sige det samme om Regeringspartiernes Bemærkninger, men dette hænger naturligvis sammen med, at Regeringspartierne ved Bemærkningerne til Lovforslaget og ved Betænkningen fra Saneringsudvalget og Professor Vinding Kruses Betænkning har angivet det Standpunkt, Regeringspartierne havde, medens der fra Oppositionspartiernes Side, saavel fra Venstres som fra vor Side, er afgivet meget omfattende Betænkninger, angivende det Grundlag, som vore Partier her ved anden Behandling vil stille sig paa.

For saa vidt kunde man jo sige, at man allerede herigennem klart og tydeligt havde angivet den Stilling, Partierne vilde indtage, og saa særdeles mange Bemærkninger var det ikke nødvendigt at knytte hertil; men alligevel skal jeg for mit Vedkommende, idet jeg henviser til de udførlige Bemærkninger, som de ærede Medlemmer Hr. Fibiger, Hr. Korsgaard og jeg har gjort i Betænkningen, give en Redegørelse for vor Stilling, selv om vi i og for sig er klare over, hvad Debattens Begyndelse allerede har vist, at det ikke er her, det foregaar, at Regeringspartiets ærede Ordfører, saaledes som Regeringspartiets Presse allerede har angivet det, har sagt: Nu er det ikke her i Folketinget, det foregaar.

Vi er sikre paa, at Regeringens Forslag med de praktiske Ændringer, der er Tale om, bliver vedtaget her i Tinget og i Løbet af ikke saa forfærdelig mange Timer marcher over til det andet høje Ting. Det er i Landstinget, det i denne Omgang skal foregaa, om jeg saa maa sige. Man har allerede inviteret bestemte ærede Medlemmer af Landstinget til at ordne Sagen, jeg er ikke helt sikker paa, at de ærede Medlemmer modtager, men jeg er i hvert Fald sikker paa den Ting, at Landstingets højt-ærede Formand, som ogsaa er Formand for Partiet Venstre i Landstinget, har sagt, at

Invitationen kan ikke modtages paa et bestemt Omraade, et af de Omraader, der er de vigtigste, nemlig Spørgsmaalet om Rentesaenkningen, saaledes som den er omtalt i Afsnit IV.

Men ikke blot sagde det ærede Medlem Hr. Olufson — der, hvad der ikke er unaturligt, optraadte mere som Ordfører for sit Flertal og sit eget Parti end som Ordfører for Udvalget, hvad han jo ikke havde megen Anledning til —, at Sagens Behandling her er jo kun ekspeditionsmaæssig, Folketinget er i Dag kun et Ekspeditionskontor, nej, nu foregaar det ovre i det af de ærede Partier saa højt forkætrede Landsting. Men det ærede Medlem Hr. Olufson sagde endvidere: det er ikke vor Skyld. Det ærede Medlem Hr. Olufson havde været forhandlingsvenlig. Nu vilde det jo altid have været mere formaalstjenligt, om det havde været os andre, der havde sagt det, i Stedet for det ærede Medlem selv; thi undersøger man i Betænkningen, hvilken Stilling det ærede Medlem og hans Parti har indtaget, tror jeg, han maa indrømme, at der overhovedet ikke er vist nogen som helst Forhandlingsvillighed. Der er forhandlet et Par Spørgsmaal om Enkeltheder med Hensyn til Konverteringsordning, Enkeltheder angaaende Moratoriet, men bortset derfra har det i Virkeligheden været en fuldkommen Afvisning, Regeringspartierne har givet de Tanker, der er fremsat bl. a. fra vor Side, og det, siger det ærede Medlem Hr. Olufson, er heller ikke unaturligt; thi, siger det ærede Medlem, Det konservative Folkeparti har jo i denne Forbindelse nærmest spillet Tilskuere og Tilhøreres Rolle.

Er det nu rigtigt? Hvis det ærede Medlem Hr. Olufson havde gennemlæst sine Bilag og undersøgt, hvem det er, der har ønsket at faa Oplysning om hele dette store og omfattende Spørgsmaal, som her foreligger til Afgørelse, vilde det ærede Medlem have set, at der paa Bilag 1 stilles 20 Spørgsmaal til Statsministeren, og tager jeg ikke meget fejl, er den halve Snes af disse stillet af os. Denne Tilskuer og Tilhører, som det ærede Medlem Hr. Olufson omtaler, har gjort, hvad han kunde, for at faa hele det Omraade, der her er Tale om, meget stærkt undersøgt og faa redegjort for det.

Og hvis jeg saa spørger det ærede Medlem Hr. Olufson, om han paa Grundlag af de Oplysninger, der er givet — jeg tænker ikke alene paa de Oplysninger, det skal jeg komme til om et Øjeblik, som vi har forlangt angaaende hele Landbrugets Stilling, inden store Indgreb skulde foretages over for andres velerhvervede Rettig-